

[Finansministeren.]

synet til andre Erhverv og Statens finansielle Stilling bevirkede, at Regeringen ikke havde ment, at kunne gaa med til mere end dette ene Tillæg, og det blev fremført ved det første Forhandlingsmøde, som blev afholdt en betydelig Tid før Valget. Lige inden Valget var de ærede Medlemmer fra konservativ Side ivrige for at faa Regeringens Stilling at vide. Jeg synes, vi har indtaget netop den Stilling, som burde indtages.

Det er sagt forud for Valget, at baade de økonomiske Forhold og Hensynet til de Erhverv, der arbejder under vanskelige Kaar, bevirkede, at vi havde vanskeligt ved at imødekomme Tjenestemændenes Krav, og der var ingen, der gik fra dette Forhandlingsmøde med den Opfattelse, at de kunde faa de to Tillæg. Og havde de ikke selv den rette Opfattelse, kunde de jo nok læse den i konservative Blade og i Venstres Blade, hvor man gjorde alt muligt for at fremstille Regeringen i et daarligt Lys over for Tjenestemændene, altsaa fremstille det saaledes, at Regeringen ikke vilde give noget Svar; det var Afvisning, stod der i nogle Blade. Det havde jo været den letteste Sag for os dengang at forelægge dette Lovforslag inden Valget, hvis vi havde ment, der var nogen Grund dertil. Men jeg har hele Tiden ment, de to Ting ikke havde noget som helst med hinanden at gøre, og at disse Forhandlinger kunde føres inden Valget eller efter Valget, ligesom der nu var Grundlag derfor.

Det er jo interessant i denne Forbindelse at høre det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen udtale, at jeg burde have sat Tjenestemændenes Repræsentanter Stolen for Døren og sagt: Værsgod, her faar I ikke noget! Jeg kan ikke indrømme, at jeg burde have optraadt paa den Maade. Tjenestemændene er berettigede til at føre en Forhandling med Finansministeren om Spørgsmaal af denne Art, og der har ikke været Tale om Diktatur fra Tjenestemændenes Side. Derfor er der intet Grundlag for den Protest, som det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen her vil fremsætte over for Finansministeren og Regeringen imod den Stilling, vi har indtaget. Nej, disse Organisationer er berettigede til en Forhandling, og jeg synes, at det ærede Medlem tværtimod vilde have været berettiget til at kritisere, hvis jeg havde afvist en saadan Forhandling. Der er altsaa ikke Tale om, at man har sat Stolen for Døren, man har forhandlet sig til Rette om det Forslag, der foreligger her. I øvrigt forekommer det mig

mærkeligt, at netop det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen vil tale om Fagforeningsdiktatur. Jeg synes, det ærede Medlem mere end een Gang har været ude at proklamere Diktatur ved Hjælp af den Fagforening, som han repræsenterer. De har udvist Diktatur fra den Side i en Grad, som Tjenestemændene aldrig har tænkt det.

I øvrigt ønskede det ærede Medlem Hr. Christmas Møller at faa at vide: Hvad er Regeringens økonomiske Politik? Som der er sagt, er det jo et stadig tilbagevendende Spørgsmaal. Det ærede Medlem sluttede sin Tale med at sige, at Regeringen burde ikke afslutte denne Rigsdagssamling uden at have forelagt en Række Lovforslag om de Foranstaltninger, der er nødvendige af Hensyn til Landbrugserhvervet. Baade det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller talte om, at dette Lovforslag er affødt af den Politik, Regeringen fører. Saa var det jo rart at faa at vide, hvad det er, de paa-gældende Partier vil. Hvad menes der med, at der skal fremsættes en lang Række Lovforslag? Begge de ærede Medlemmer Hr. Søren P. Larsen og Hr. Christmas Møller er imod den bestaaende Ordning med Hensyn til Valutacentral o. s. v., men ingen af dem tør gaa ind for, at den ophæves, uden der skal sættes noget andet i Stedet. Og alle de mange Forslag, de ønsker skal fremsættes — ja, vi har jo Udtalelser om dem Gang efter Gang, men hvad de gaar ud paa, vaager man nøje over, akkurat paa samme Maade, som man gjorde det med Hensyn til Standpunktet til Tjenestemændenes Løntillæg, da man fra konservativ Side spurgte mig: Hvad vil Finansministeren? Selv vilde man ikke udtale sig om, hvad man fra den Side ønskede der skulde foretages.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen sagde, at det var tvivlsomt, om han vilde stemme for dette Forslag — i alt Fald maatte der stilles Ændringsforslag —, medmindre han fik at vide, hvad der skulde forstaaes ved, at Løven kun gjaldt det ene Aar, om den saa bortfaldt, eller der skulde komme noget nyt. Naar Løven kun skal gælde et Aar, er det, fordi ingen ved, hvorledes Forholdene udvikler sig i det kommende Aar, om det gaar til den ene eller den anden Side. Derfor er Tjenestemændene enige med mig om, at denne Lov kun skal gælde et Aar; saa maa man til næste Aar tage Spørgsmaalet op til fornyet Overvejelse. At det ikke vil tilfredsstille det ærede Medlem, er jeg klar over.

Det ærede Medlem gaar jo saa vidt, at han siger, at Tjenestemændene har mo-